

Nr 953

Av herr Levin, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 136, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 juni 1938 (nr 274) om rätt till jakt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 136, med förslag till ändringar i lagen den 3 juni 1938 om rätt till jakt, föreslås bland annat att 1 mom. i paragraf 16 skall utgå och att i anledning därav viss redaktionell ändring skall företagas av mom. 2.

Ett bifall till propositionens förslag skulle innebära att den så kallade förföljningsrätten, det vill säga rätten att i vissa fall tillgodogöra sig vilt som fallit på annans jaktområde, skulle upphävas. Som skäl härför har 1949 års jaktutredning bland annat anfört, att det nu är vanligt att ägare av små ägolorter, där någon fast villebrådsstam inte finns, på ett otillbörligt sätt utnyttja den så kallade 100-metersregeln för att åtkomma vilt från angränsande marker. Även andra skäl har framförts, men det främsta motivet i de framstötter som vid olika tillfällen gjorts under senare åren för att få bort förföljningsrätten tycks vara att man ansett att densamma favoriserat de mindre jordägarna på de större bekostnad. Det är emellertid känt att det är vanligt förekommande att där mindre gårdar gränsar intill gods eller andra större egendomar det vilt som uppehåller sig på de större gårdarna i stor utsträckning betar på angränsande smågårdars åkerfält och gården. Den favör som den nuvarande förföljningsrätten ger de mindre markägarna kan därför med fog anses utgöra en liten kompensation för den skada och intrång som dessa ofta får finna sig i genom det vilda som håller till på angränsande större egendomar.

Även ur djurskyddssynpunkt kan allvarliga anmärkningar göras mot den föreslagna lagändringen. Justeringar i gällande lag om rätt till jakt bör utformas så, att de ger det vilda ett bättre skydd och sparar onödigt lidande och inte enbart syftar till att under alla förhållanden trygga jakträttsinnehavarens ensamrätt till det vilda som permanent uppehåller sig på hans jaktmarker eller tillfälligt passerar däröver. I likhet med vad en av remissinstanserna hävdar är det otvivelaktigt så, att förslaget skjuter djurskyddssynpunkterna alltför mycket i bakgrunden. I ett år 1954 av jaktutredningen avgivet yttrande i detta ärende framhölls också: »Otvivelaktigt innebär ett borttagande av rätten att förfölja och tillvarata villebråd att risken ökas för att skadskjutet djur, som passerar rågången, lämnas åt sitt öde. Härigenom kan villebrådet komma att tillfogas större lidande än

nödvändigt och även komma att förfaras i större utsträckning än för närvarande.» Detta uttalande har samma giltighet i dag som när detsamma avgavs.

Med åberopande av ovanstående **hemställes**,

att riksdagen vid behandling av propositionen nummer 136 måtte avslå förslaget om ändring i paragraf 16 i lagen om rätt till jakt.

Stockholm den 17 oktober 1963

Hans Levin

Nr 954

Av herr **Broberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 164, med förslag till allmänna riktlinjer för en malm-inventering i Norrbottens län och till lag om inskränkning i rätten till inmutning inom Norrbottens län.*

(Lika lydande med motion nr 789 i Första kammaren)

Stockholm den 17 oktober 1963

H. Broberg